

VRAČILO DDV V DRUGI DRŽAVI ČLANICI EU PO 1. 1. 2010, ČE DAVČNI ZAVEZANEC OPRAVLJA OPROŠČENO IN OBDAVČENO DEJAVNOST

Pojasnilo DURS, št. 4230-256/2009-2, 14. 9. 2009

Davčni zavezanec sprašuje, ali bodo s 1. 1. 2010 kakšne spremembe v zvezi z vračilom DDV v drugi državi članici EU glede na to, če davčni zavezanec v državi članici sedeža opravlja tako obdavčeno kot oproščeno dejavnost.

V zvezi z navedenim odgovarjamo:

Davčni zavezanec bo v zahtevku za vračilo DDV, ki bo predložen v državi članici sedeža po 1. 1. 2010, v državi članici vračila upravičen le do zneska plačanega DDV, ki se nanaša na obdavčeno dejavnost oziroma v znesku plačanega DDV z upoštevanjem odbitnega deleža, ki ga uporablja v državi članici sedeža.

Določbe o vračilu DDV v drugi državi članici EU, ki so navedene v Direktivi Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L 44, 20. 2. 2008, str 23-28) in jih morajo države članice prenesti v nacionalne zakonodaje, sicer v slovenski Zakon o davku na dodano vrednost še niso prenesene, zato mu odgovarjamo z upoštevanjem določb o vračilu DDV na podlagi te direktive.

V skladu z določbo 6. člena Direktive Sveta 2008/9/ES mora davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, in želi uveljavljati pravico do vračila DDV v državi članici vračila, opravljati transakcije, za katere ima pravico do odbitka v državi članici sedeža.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici vračila, v državi članici, kjer ima sedež, opravlja transakcije, za katere ima pravico do odbitka, pa tudi transakcije, za katere v tej državi članici te pravice nima, mu lahko država članica od zneska, ki je vračljiv v skladu s členom 5, vrne le tisti del DDV, ki v skladu s členom 173 Direktive 2006/112/ES v državi članici sedeža, velja za prvo omenjene transakcije.

Navedeno pomeni, da bo lahko davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici upravičen do vračila DDV le za transakcije, za katere ima v Sloveniji pravico do odbitka DDV. Če davčni zavezanec opravlja dejavnost za katero nima pravice do odbitka («neprava oprostitve») in dejavnost v zvezi s katero ima pravico do odbitka in za uveljavljanje pravice do odbitka uporablja odbitni delež, bo v državi članici vračila upravičen do vračila DDV le v znesku, ki ustreza odbitnemu deležu, ki ga uporablja za uveljavljanje pravice do odbitka DDV v Sloveniji. Če pa davčni zavezanec vodi ločeno knjigovodstvo, bo v državi članici vračila upravičen do 100 % odbitka DDV v zvezi s transakcijami od katerih ima v celoti pravico do odbitka DDV v Sloveniji.

Na podlagi (g) točke drugega odstavka 8. člena Direktive Sveta 112, bo davčni zavezanec v svojem zahtevku za vračilo DDV, predloženem po 1. 1. 2010, po potrebi (če bo v državi članici ugotavljal odbitek DDV na podlagi odbitnega deleža) moral vpisati tudi odbitni delež, izračunan v skladu s členom 6 te direktive in izražen v odstotkih.